

прийняття потрібних артикуляційних позицій, що забезпечують правильне звучання фонем; безпомилкове використання звуків у різних видах мовлення та здійснення контролю над якістю вимови й відтворення звуків у власному мовленні. Застосування ігрових прийомів дозволяло дітям швидше включатися в роботу, підвищувало інтерес до логопедичного заняття. Все це позитивно вплинуло на процес подолання недоліків звуковимови.

Варто зазначити, що після завершення корекційної роботи вчителем-логопедом, батькам необхідно продовжувати здійснювати контроль за вимовою дитини, створювати середовище в якому будуть необхідні умови для закріплення результату проведеної корекції. Інакше, у випадку ігнорування батьками наявної проблеми, у дитини можливий рецидив порушення мовлення.

Висновки. Тож, слід зазначити, що зміст та методика логопедичної роботи при виправленні вібрантів буде залежати від багатьох факторів, зокрема таких як: причина порушення, його вид, вік та індивідуальні особливості дитини, наявність вторинних відхилень.

І ще раз зазначимо, що тільки своєчасне виявлення порушення у дитини та правильна система логопедичного впливу, може позитивно сприяти на виправлення вади.

ЛІТЕРАТУРА

1. Волкова Л. С. Логопедия: Учебник для студентов дефектол. фак. пед. вузов. Москва: ВЛАДОС, 1998, 680 с.
2. Шеремет М. К., Мартиненко І. В. Хрестоматія з логопедії. Київ: КНТ, 2006, 360 с.

Мар'яна Тихонюк,

студентка 3 курсу

факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Наук. керівник: **О.С. Донченко,**

к.психол.н., старший викладач (БДПУ)

АРТ-ТЕРАПІЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КРЕАТИВНОСТІ ВИХОВАТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Інтенсивні реформи, що відбуваються в сучасній дошкільній освіті, гостро висуюють питання щодо підготовки майбутніх вихователів до творчої професійної діяльності. В результаті проведеного емпіричного дослідження рівня розвитку креативності здобувачів вищої освіти спеціальності «Дошкільна освіта» було виявлено наявність певних особливостей, які в майбутньому стануть на заваді творчій професійній діяльності. Зокрема, діагностовано нездатність швидко визначати педагогічні проблеми, формулювати педагогічні задачі, знаходити оригінальні та ефективні ідеї щодо їх розв'язання, об'єктивно оцінювати результати та впроваджувати їх у практику. Це свідчить про гостру необхідність проведення цілеспрямованої роботи щодо розвитку креативності майбутніх вихователів, зокрема пошуку для цього інноваційних засобів.

Сьогодні дослідженням застосування арт-терапії в освітньому процесі вищої школи займаються чимало вчених. Серед них: С. Беловолова, О. Донченко, Л. Животенко, Л. Злочевська, Т. Кисельова, Т. Руденька, І. Шишова та інші. Це обумовлено високою ефективністю використання засобів арт-терапії для ряду освітніх, розвивальних і виховних завдань.

Метою є обґрунтування використання арт-терапії як ефективного засобу у розвитку креативності майбутніх вихователів ЗДО.

Професійна креативність вихователя ЗДО – це здатність до актуалізації творчих пізнавальних процесів, рефлексії, саморегуляції творчої діяльності, реалізації розумових дій та операцій у творчому розв'язанні педагогічних завдань і потреба у творчій самореалізації й емоційному задоволенні від творчої діяльності [1].

Зважаючи на багатоаспектність поняття «професійна креативність вихователя ЗДО», обґрунтуємо можливість використання для її розвитку арт-терапії.

Арт-терапія є динамічною системою взаємодії між студентом, продуктом його арт-терапевтичної діяльності й викладачем, що має на меті реалізацію навчальної, виховної та розвивальної функцій освіти. Припущення щодо можливості її застосування з метою розвитку професійної креативності обумовлюється здатністю: 1) алгоритмізувати творчу професійну діяльність завдяки опрідметненню, розпредметненню та символічному реконструюванню сутності професійного завдання; 2) слугувати створенню сприятливого для розвитку креативності освітнього середовища завдяки опосередкуванню взаємодії викладача та студентів продуктом арт-терапевтичної діяльності; 3) здійснювати комплексний вплив на професійну креативність майбутніх фахівців як інтегроване, багатокомпонентне утворення завдяки поліфункціональності арт-терапії: її спроможності виступати засобом пізнання дійсності, впливу на емоційно-почуттєву сферу, професійного креативного самопізнання та саморозвитку.

Крім того, застосування арт-терапії має виключно позитивний вплив на відносини викладача та здобувачів вищої освіти. За таких умов освітній процес набуває активно-творчого, а іноді й ігрового характеру, що безперечно забезпечує позитивний зворотній зв'язок та більше включення в освітній процес зі сторони учасників.

Отже, застосування арт-терапії як засобу розвитку креативності вихователів ґрунтується на її здатності опосередковувати взаємодію здобувачів вищої освіти та викладача продуктом арт-терапевтичної діяльності, що сприяє оптимізації умов психолого-педагогічного впливу, розвитку емоційно-почуттєвої сфери, активізації діяльності творчих пізнавальних процесів, професійному самопізнанню та саморозвитку майбутніх фахівців.

Це теоретично підтверджує здатність арт-терапії бути ефективним засобом розвитку креативності вихователя ЗДО як багатофункціонального та складного за структурою феномена.

ЛІТЕРАТУРА

1. Донченко О. С. Модель розвитку професійної креативності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти засобами арт-терапії в освітньому процесі педагогічного вузу / О. С. Донченко // Молодий вчений :

наук. журнал – Херсон : Гельветика, 2017. – Т. 48. – №. 8. – С. 161–165.

2. Підготовка майбутніх вихователів до роботи з дітьми дошкільного віку: компетентісний підхід: монографія [за заг. ред. Г. В. Беленької, О. А. Половіної] – Умань: Видавець «Сочінський», 2015. – 208 с.

3. Чернуха І. О. Психокорекція особистості засобами арт-терапії : дис. ... канд. психол. наук : 19.00.07 / Чернуха Ірина Олександрівна. – Ялта, 2010. – 290 с.

Тетяна Топичканова,

студентка 1м курсу

факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти.

Наук. керівник: **О.С. Донченко,**

к.психол.н, старший викладач (БДПУ)

ОСОБЛИВОСТІ МІЖОСОБИСТІСНИХ ВІДНОСИН ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ

В останні десятиліття ціннісне ставлення до кожної людини, її особистісного зростання, схильностей і здібностей, інтересів, усвідомлюється суспільством як найважливіше. У зв'язку з цим у спеціальній психології та педагогіці зростає актуальність диференціації та індивідуалізації навчання і виховання дітей з проблемами в розвитку. Серед цих дітей особливе місце займають діти із затримкою психічного розвитку (ЗПР), у яких незрілість емоційно-особистісної сфери нерідко поєднується з недорозвиненням пізнавальної діяльності. Дитина із ЗПР має ряд специфічних рис, які ускладнюють її взаємини з однолітками і дорослими, і результати цього неефективного спілкування багато в чому визначають її подальший психічний розвиток. Проблема міжособистісного спілкування дошкільнят з ЗПР вкрай мало вивчена, крім того, у багатьох дослідженнях, присвячених питанню затримки психічного розвитку у дітей, категорія спілкування не ставилася як самостійна психологічна проблема, що дозволяє вважати наше дослідження актуальним.

Проблема формування міжособистісних стосунків є предметом широких досліджень у психологічному аспекті (В. Н. Мясіщев, Б. Г. Ананьєв, Н. Н. Обозов, С. Л. Рубінштейн, Я. Л. Коломінський та ін.). Розглядаючи питання, пов'язані із соціальним розвитком особистості, вітчизняні педагоги і психологи особливу увагу приділяють міжособистісним стосункам, які суттєво впливають на процес соціального формування дитини (Л. І. Божович, Л. І. Новікова).

На думку Б. Г. Ананьєва, міжособистісні стосунки є найсильнішим засобом формування самовідношення. У процесі міжособистісної взаємодії дитина не тільки пізнає іншу людину, але й пізнає самого себе, створює свій власний образ як відбиття, перетворення образу іншої людини.

Дослідники відзначають низку труднощів міжособистісних стосунків, а саме: спілкування відбувається в невеликих ендогенних групах з дітьми молодшого віку і має швидкоплинний характер. Їх спілкування – це широкі дружні стосунки, що мають інфантильний характер комунікативних зв'язків, які поєднуються з підвищеним рівнем тривожності, невпевненістю, низьким рівнем домагань, підвищеною навіюваністю, пасивністю, слабким